ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ผลการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณา ความเป็นจริงต่อความวิตกกังวลทางสังคมและความรู้สึก เห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนด้อยโอกาส

ผู้เขียน

นางพึ่งพิศ จักรเกษตร

ปริญญา

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการปรึกษา)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ผศ. พิมพ์มาศ ตาปัญญา

ประธานกรรมการ

รศ. พรพิมล วรวุฒิพุทธพงศ์

กรรมการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทคลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการปรึกษาเชิงจิตวิทยา แบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงต่อความวิตกกังวลทางสังคมและความรู้สึกเห็นคุณค่า ในตนเองของเยาวชนค้อยโอกาส ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนที่พักอาศัยอยู่ในศูนย์เค็กบ้าน ห้วยน้ำริน อำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 20 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย จากเยาวชนที่มีคะแนนความวิตกกังวลทางสังคมสูงและความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองต่ำและสุ่มเข้า กลุ่มทคลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 10 คน กลุ่มทคลองได้เข้าร่วมกระบวนการกลุ่มให้การปรึกษา เชิงจิตวิทยาตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงจำนวน 10 ครั้ง ครั้งละ 3-5 ชั่วโมงเป็นเวลา 5 สัปดาห์ ติดต่อกัน ส่วนกลุ่มควบคุมให้ดำเนินชีวิตตามปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบวัดความวิตกกังวลทางสังคม แบบวัด ความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเอง และแผนการให้การปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิด พิจารณาความเป็นจริง การเก็บข้อมูลทำเป็น 2 ระยะ คือ ระยะก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มการ ปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ t-test (Dependent) และสถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม (ANCOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

- 1. เยาวชนกลุ่มที่เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความ เป็นจริงมีความวิตกกังวลทางสังคมต่ำกว่าเยาวชนกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม ตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01และมีความรู้สึกเห็นคุณค่า ในตนเองสูงกว่าเยาวชนกลุ่มที่ไม่เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณา ความเป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- 2. เยาวชนที่เข้าร่วมการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริง มีความวิตกกังวลทางสังคมต่ำกว่าและมีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าก่อนเข้าร่วมการ ปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวคิดพิจารณาความเป็นจริงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved **Independent Study Title**

Effects of Group Reality Therapy on Social Anxiety and

Self-esteem of Disadvantaged Youths

Author

Mrs. Pheungpit Jakkaset

Degree

Master of Science (Counseling Psychology)

Independent Study Advisory Committee

Asst. Prof. Pimmas Tapanya

Chairperson

Assoc. Prof. Pornpimol Worawutbuddhapongs

Member

ABSTRACT

The purpose of this experimental research is to investigate the effects of Group Reality Therapy process on social anxiety and the self-esteem of disadvantaged youths. The subjects were 20 volunteers representing disadvantaged youths in Hauy Nam Rin child center in the MaeRim District, Chiang Mai Province. The subjects were randomly divided into two equal group of ten: an experimental group and a control group. All subjects obtained high scores in SAD and low scores in self-esteem. The experimental group participated in the group reality therapy process activities for 10 sessions of 3-5 hours each in a 5 weeks period, whereas the control group attended their daily life activities as usual.

The research instrumentals were the SAD scale, the Coopersmith Self-esteem Inventory and group Reality Therapy. The data was gathered before the experiment and after the experiment as pre-test and post-test scores. Data was analyzed by t-test (Dependent) and the analysis of covariance (ANCOVA). The results of the study were as follows:

- 1. After the experiment, the mean score of the social anxiety of the experimental group was statistically significant lower than the mean score of the control group at p < .01 and the mean score of self-esteem of the experimental group was statistically significant higher than the mean score of the control group at p < .01.
- 2. For the experimental group, the mean score of social anxiety after the experiment was statistically significant lower than before participating in the group of reality therapy process activities at p < .01 and the mean score of self-esteem after the experiment was statistically significant higher than before participating in the group of reality therapy process activities at p < .01.

